

El Teatre Universitari amb el Dia Mundial del Teatre 2021¹

A tu, que t'atures davant d'aquestes línies, que esperaves, en arribar al món dels adults, trobar un teatre universitari a la facultat –potser un grup dirigit per un senyor bonàs amb bigoti o una professora amant dels clàssics– on sentir-te part d'una família, sortir a escena o viatjar a altres ciutats i pobles amb una escenografia feta de paper i quatre taulons.

Però la realitat s'imposa. És molt probable que, podent existir o podent haver existit, avui no hi hagi qui munti la barraca. Fins és possible que en direcció estiguin d'acord, perquè tenir teatre dóna prestigi, a les fotos queda bonic... però estar-hi d'acord no canvia res, cal moviment.

I l'estadística és demolidora. És molt probable que aquest silenci forçós, aquest estudiar sense fer soroll, sense veure, sense tenir amb qui saltar-se classes o compartir apunts hagi fet que molts dels teus (*companyies de teatre universitari*) que fa un any produïen un o dos muntatges l'any, sense fer activitat, sense poder trobar la manera d'aconseguir relleu generacional estiguin, si no desapareguts, ferits de mort.

Doncs bé, ara et toca a tu –tu, no importa qui (*estranger, doctoranda, professor jubilat o bidell*)–, pots fer-ho, el bo de l'ésser humà com a animal social és que davant l'absència cobreix el buit, fa pinya, quan alguna cosa bona es perd es converteix en una meta.

¹ Traducció de Pablo Ley, professor de la Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia i director de la Revista teatral Ítaca.

I siguin pocs passos o alguna cosa que requereixi ambició, cal –com diu Sanchis Sinisterra– que el possible passi. I sempre es pot partir d'una senzilla lectura dramatitzada. Ara, demà, d'aquí a cinquanta anys, quan t'arribin aquestes paraules; sigui quina sigui la teva idea de el teatre, la teva ignorància o les teves limitacions i dubtes; sigui quina sigui la teva sensibilitat o poètica, permet que l'ocasió sorgeixi encara que sigui per atzar o un malentès:

Demà pot aparèixer en un passadís un cartell que digui –vols fer teatre?–, potser l'hagis penjat tu i no ho sàpigues. Però et parla a tu. Potser descobreixis que no estem sols. A vegades n'hi ha prou amb fer un únic pas perquè una sèrie de persones increïbles sorgeixin i donin cos a aquesta idea.

Però ¿quina idea? Els marges de teatre són difusos, però alguna cosa ja està sorgint en la teva ment. Parla-li entre murmuris perquè no fugi. Si ets capaç de visualitzar-ho, fins en els més petits detalls, és que és factible. Permet que passi. Amb tu pot ressorgir el teatre a la teva facultat, en qualsevol col·legi major, en tota residència d'estudiants. Confiem en tu.

El teatre habita en cada un de nosaltres. Visca el teatre universitari.

ALBERTO RIZZO
President de la Federació
Espanyola de Teatre Universitari